

Arrest

nr. 274 765 van 29 juni 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 4 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 april 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 17 augustus 2020, samen met haar minderjarige dochter L., diende op 21 augustus 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Op 3 november 2020 beviel verzoekster in België van een zoon, M.

1.2. Op 31 januari 2022 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 31 januari 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 21/08/2020
Overdracht CGVS: 22/03/2021*

U had op 13 oktober 2021, van 8u50 tot 11u56, een persoonlijk onderhoud met een ambtenaar van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS). U werd bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is. Het persoonlijk onderhoud werd bijgewoond door meester Elise Strauven.

A. Feitenrelaas

U beweert de Somalische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Jilib-Marka in het district Merca van de provincie Lower Shabelle, waar u tot aan uw vertrek uit Somalië hebt gewoond. U bent een moslim en een lid van de Benadiri clan, subclan Dheberweyne.

Uw schoonvader was een traditionele clanoudere van de Dheberweyne clan. Omdat hij regelmatig samenwerkte met de overheid, viseerde Al-Shabaab hem. Nadat hij vermist raakte, kwam Al-Shabaab in januari 2020 uw man vragen waar zijn vader was. Omdat uw man zei dat hij dit niet wist, hebben ze hem beschuldigd van spionage en hem meegenomen. U hebt sindsdien niets meer van hem gehoord.

Na de ontvoering van uw man trok u in bij uw moeder. Zeven dagen later kwamen leden van Al-Shabaab echter terug naar uw huis om uw man te zoeken. Ze hebben u toen meegenomen naar hun leider en u twee dagen vastgehouden. Dan hebben ze u bedreigd en gezegd dat u met één van hen moest trouwen. Nadat u toestemde, hebben ze u terug naar uw moeder laten gaan. Uw oom hielp u vervolgens om samen met uw dochter naar uw grootmoeder in Merca te vluchten. Twee dagen later kreeg u een bericht van Al-Shabaab waarin stond dat ze wisten waar u was en dat ze u zouden vermoorden. Die nacht kwamen ze u zoeken in het huis van uw grootmoeder. Ze hebben u niet gevonden omdat u steeds op andere plaatsen ging slapen in Merca.

Op 23 januari 2020 vertrok u uit Merca naar Kenia, waar u verbleef tot augustus 2020 bij de schoonzus van uw oom. Op 17 augustus 2020 kwam u in België aan. Op 21 augustus 2020 diende u een verzoek in om internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

Bij terugkeer naar Somalië vreest u dat Al-Shabaab u zal vermoorden, dat ze uw zoon zullen rekruteren, dat Al-Shabaab uw dochter zal dwingen om met één van hen te trouwen en dat uw grootmoeder uw dochter zal besnijden.

In het kader van uw verzoek legt u volgende documenten neer: de geboorteakte van uw zoon M.A.A. van 12 november 2020, opgesteld door de Burgerlijke Stad te Heusden-Zolder; een medisch attest van 4 december 2020 waaruit blijkt dat u vrouwelijke genitale verminking type 3 hebt ondergaan; medische attesten van uw dochter van 24 september 2020 en van 17 december 2021 waaruit blijkt dat zij geen vrouwelijke genitale verminking heeft ondergaan.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Hoewel u aan het initiatief ligt van deze asielprocedure en hoewel u de enige ontvanger van deze beslissing bent, werd uw dochter, L.A.A. (CGVS (...); DVZ (...)), er door u uitdrukkelijk en integraal bij betrokken in elke etappe van dit verzoek. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 13 oktober 2021, pagina 9-10, vermeldde u het risico, wat haar betreft, op vrouwelijke genitale verminking (verder VGV).

Na een volledig onderzoek van uw administratieve dossier meent het Commissariaat-generaal dat het nodig is, afzonderlijke beslissingen voor u en voor uw dochter te nemen omdat het specifieke elementen vaststelt die dit rechtvaardigen. Uit het onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming blijkt immers dat u niet voldoende en/of tastbare persoonlijke elementen aanhaalt waaruit blijkt dat er, wat u betreft, een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bestaat. Bovendien bestaan er geen ernstige en bewezen gronden die erop wijzen dat u een reëel risico op ernstige schade loopt zoals gedefinieerd in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS van 13 oktober 2021 (verder CGVS) p. 3-4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er wordt vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu wordt vastgesteld dat u geen zicht biedt op waar u de laatste jaren voor uw komst naar België hebt verbleven en wat uw verblijfs- en levensomstandigheden op die plaats(en) waren.

In de eerste plaats valt het op dat uw verklaringen over uw dagelijks leven in Merca zeer weinig doorleefd zijn. Zo stelt u als antwoord op de vraag wat u van 's ochtends tot s' avonds zoal deed, dat u eerst anjela en thee maakte, daarna het servies waste en dan uw dochter waste (zie CGVS, p. 8). Gevraagd wat u daarna nog deed, voegt u hieraan toe dat u 's middags sliep en 's avonds mofo kookte. Vervolgens gevraagd of u nog iets anders deed, herhaalt u dat u enkel huishoudelijk werk deed (ibid.). Ook is het opvallend dat wanneer u wordt gevraagd hoe u vroeger van uw huis naar de Koranschool ging, u hier slechts zeer beknopt op antwoordt dat u slechts vijf minuten moest wandelen (zie CGVS, p. 13). Hierna nog driemaal gevraagd de weg te beschrijven, komt u niet verder dan te verklaren dat u via de markt wandelde (ibid.). Het is vreemd en ongeloofwaardig dat u niet uitgebreider, doorleefder en met meer detail kan vertellen over uw eigen dagelijkse bezigheden.

Naast het gebrek aan detail en doorleefdheid in uw verklaringen over uw dagelijks leven in Jilib-Marka, blijkt uit uw verklaringen ook dat het u aan de nodige kennis ontbeert om te kunnen concluderen dat u tot aan uw beweerde vertrek in 2020 in het dorp hebt gewoond. U hebt weliswaar een redelijke kennis van enkele dorpen in de buurt van Jilib-Marka en u kan ook enkele plaatsen noemen in uw dorp, maar uw kennis over de humanitaire en politieke situatie in uw regio is te beperkt om te concluderen dat u er recent hebt verbleven.

Zo wordt ten eerste opgemerkt dat u niet op de hoogte bent van de belangrijke periodes van droogte en honger die uw regio de voorbije tien jaar hebben geteisterd. Gevraagd of er periodes waren waarin de voedselprijzen stegen, verwijst u namelijk enkel naar de droogte van 2011 (zie CGVS, p. 16). Gevraagd hoe u die droogte ervaarde, komt u niet verder dan te stellen dat er bij jullie geen sprake van droogte was, enkel van inflatie. Gevraagd of er later nog droogtes zijn geweest, stelt u dat alles normaal was (ibid.). Wanneer u geconfronteerd wordt met het feit dat er volgens onze informatie nochtans een erge droogte plaatsvond in 2017 in district Merka, stelt u enkel dat u er niets van hebt gehoord (ibid.).

Uit de aan uw dossier toegevoegde landeninformatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat uw regio de voorbije tien jaar meermaals geteisterd werd door bijzonder ernstige periodes van droogte. Zo deed zich in 2011 een zeer ernstige periode van droogte voor in heel Somalië, die met name uw provincie, Lower Shabelle, bijzonder hard trof. Oogsten mislukten, de voedselprijzen stegen, waterbronnen droogden op en er waren uitbraken van ziektes zoals cholera, malaria en mazelen.

Grote delen van de bevolking in uw regio raakte ernstig ondervoed en in juli 2011 werd in uw provincie officieel de hongersnood uitgeroepen. Als gevolg van deze droogte en de daaropvolgende hongersnood trokken duizenden mensen weg uit uw provincie. Ook in 2016 en 2017 werd uw regio opnieuw bijzonder hard getroffen door een ernstige droogte, die opnieuw resulteerde in ernstige voedselschaarste en vluchtelingenstromen. Het feit dat u niet op een meer doorleefde en gedetailleerde manier kan vertellen hoe u de droogte van 2011 hebt ervaren dat u zelfs totaal onwetend blijkt over de droogte van 2016, ondermijnt dus verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u uw hele leven tot aan uw vertrek in 2020 in Jilib-Marka hebt gewoond.

Ook blijken uw verklaringen over de cholera-uitbraken die Somalië de laatste jaren teisterden, ontoereikend. Gevraagd of er periodes waren waarin veel mensen ziek werden, stelt u namelijk van niet. Er vond volgens onze informatie echter in 2017 nog een grote cholera uitbraak plaats in Somalië, onder andere in Merca, waar toen extra cholera centra werden opgericht om zieken op te vangen. Dat u hiervan niets zou gemerkt hebben, doet vermoeden dat u niet effectief in Jilib-Marka woonde tijdens deze uitbraak.

Bovendien zijn ook uw verklaringen over het dagelijks leven onder Al-Shabaab weinig doorleefd en gedetailleerd. Gevraagd wanneer Al-Shabaab de macht nam, kunt u weliswaar stellen dat zij in 2008 de macht namen in uw regio maar als dan wordt gevraagd wat er nadien veranderde, stelt u enkel dat u thuis bleef (zie CGVS, p. 14). Twee maal gevraagd wat er voor u of uw familie veranderde, stelt u dat u stopte met de Koranschool maar dat er verder niets veranderde (ibid.). Gevraagd of uw familieleden problemen kregen met hun winkel, antwoordt u dat ze jaarlijks Vitri moesten betalen. Opvallend is dat u er vervolgens niet in slaagt enige verduidelijking te geven over de belasting die uw familie moest betalen voor hun winkel. U komt niet verder dan te stellen dat iemand die twee zakken mais heeft, een zak moest afgeven (zie CGVS, p. 14-15). Er kan echter verwacht worden dat u hier wat meer uitleg over kan geven, vermits de winkel van uw man jullie bron van inkomsten vormde. Er kan redelijkerwijze ook worden verwacht dat u meer doorleefde en gedetailleerde verklaringen kan afleggen over de komst van Al-Shabaab naar uw dorp en hoe hun komst en hun nieuwe wetten een invloed hadden op uw persoonlijke leven.

Ook valt het op dat uw clankennis zich beperkt tot de subdivisies van uw clan Rer Hamar, en het benoemen van de andere naam van uw clan, namelijk Benadiri. Gevraagd wat uw clan typeert, vermeldt u de typische koekjes Macmacaan en de jaarlijkse traditie Shir Istafiro (zie CGVS, p. 5-6). Gevraagd wat dit laatste is, zegt u dat er geiten geslacht worden en dat mensen nieuwe kledij dragen. Herhaaldelijk gevraagd wat er gevierd wordt en wanneer deze viering plaatsvindt, blijft u herhalen dat het jaarlijks is wanneer er wind is (ibid.). Gevraagd in welk seizoen dit dan valt, herhaalt u dat het de periode is wanneer er wind komt (ibid.). U slaagt er dus niet in te verklaren wat Shir Istafiro juist is, waarom en wanneer het gevierd wordt, terwijl u deze traditie wel aanhaalt als zeer typerend voor uw eigen clan. Wanneer daarna gevraagd waar uw clan zoal woont, stelt u dat zij overal in Somalië wonen (zie CGVS, p. 6). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, wonen de Benadiri echter voornamelijk aan de Zuidkust van Somalië, tussen Warsheikh en Kismayo. De term Benadiri verwijst bovendien naar inwoners van de havens. Er kan echter wel verwacht worden dat u wat meer uitleg kan geven over de leden en de tradities van uw eigen clan. Dat u dit niet kan, versterkt de twijfels dat u als lid van de Rer Hamar clan tot begin 2020 in Jilib-Marka woonde.

Wat betreft uw kennis over andere clans in de regio, vallen er ook enkele lacunes op in uw verklaringen. Gevraagd of er een clan genaamd Gendershe bestaat, zegt u dat dit enkel de naam van een dorpje is (zie CGVS, p. 17). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, is Gendershe echter ook een minderheidsclan gerelateerd aan de Sheikhaal, en wonen de leden van deze clan in het dorp Gendershe, het dichtstbijzijnde buurdorp van Jilib-Marka. Dat u wel het dorp kent maar niet de clan, is echter opmerkelijk. Daarenboven valt het op dat u kan zeggen welke de meerderheidsclan is in uw regio, namelijk de Bimaal, maar dat u geen duiding kan geven over hun houding tegenover Al-Shabaab. Wanneer hiernaar gevraagd, stelt u zeer algemeen dat niemand tegen hen [AlShabaab] kan ingaan omdat ze die persoon dan zouden vermoorden (zie CGVS, p. 17). Uit onze informatie blijkt nochtans dat de Bimaal tot 2016 samenwerkten met Al-Shabaab. Daarna veranderde hun houding en stonden ze openlijk aan de kant van de overheid, met als gevolg dat Al-Shabaab aanvallen uitvoerde op dorpen in het district Merca. Aangezien u verklaart dat deze clan één van de meerderheidsclans was in Merca, is het vreemd dat u niet zou weten dat hun alliantie in de laatste jaren voor uw vertrek verschoof van Al-Shabaab naar de overheid. Uw beperkte kennis over de clans in uw regio, trekt uw ervaringen als inwoner van Jilib-Marka dan ook verder in twijfel.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het dorp Jilib-Marka gelegen in het district Merca in de provincie Lower Shabelle.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente regio van herkomst in Jilib-Marka kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Jilib-Marka heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezzen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de vrees tot rekrutering van uw zoon M.A.A., dient te worden opgemerkt dat uw zoon werd geboren op 3 november 2020 en dus nog ver van de gebruikelijke leeftijd is waarop jongens gerekruteerd worden door Al-Shabaab, die het gemunt hebben op jongens van de leeftijd van 12 tot 16 jaar. Deze vrees is bijgevolg nog niet aan de orde en hypothetisch. Bovendien ondermijnen uw ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot uw regio van recente herkomst deze eventuele toekomstige vrees nog meer, vermits u niet heeft aangetoond werkelijk recent uit een gebied afkomstig te zijn waarover Al-Shabaab de controle heeft. Er wordt verder niet getwijfeld aan het feit dat M.A.A. werkelijk uw zoon is, wat ook werd aangetoond door middel van de geboorteakte die u neerlegt.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 13.10.2021 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS, p. 3-4).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw

aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

In verband met uw minderjarige dochter L.A.A., waarvan u verklaart dat ze geboren is op 01.08.2016 in Somalië, hebt u, wat haar betreft, een vrees voor VGV in geval van terugkeer naar Somalië aangehaald. Hoewel geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde recente herkomst uit Jilib-Marka heb ik, rekening houdend met het algemeen hoge VGV-prevalentiepercentage in heel Somalië (98%), het over het algemeen ontbreken van bescherming, het feit dat u zelf VGV ondergaan hebt, en het beginsel van het hoger belang van het kind zoals bepaald in artikel 51/7, §4 van de Vreemdelingenwet, besloten haar de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen omdat er, wat haar betreft, een risico op VGV bestaat.

Ten informatieve titel vestig ik uw aandacht op het feit dat België VGV streng veroordeelt. Deze praktijk maakt het voorwerp uit van een specifieke strafbaarstelling in het Belgisch recht op basis van de volgende wetsbepalingen:

Artikel 409 van het Strafwetboek:

“§1. Hij die eender welke vorm van verminking van de genitaliën van een persoon van het vrouwelijk geslacht uitvoert, vergemakkelijkt of bevordert, met of zonder haar toestemming, wordt gestraft met gevangenisstraf van drie jaar tot vijf jaar. De poging wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar.”

§2. Indien de verminking uitgevoerd wordt op een minderjarige of met een winstoogmerk, is de straf opsluiting van vijf jaar tot zeven jaar.”

§ 3. Indien de verminking een ongeneeslijk lijkende ziekte of een blijvende arbeidsongeschiktheid heeft veroorzaakt, is de straf opsluiting van vijf jaar tot tien jaar.

§ 4. Wanneer de verminking zonder het oogmerk om te doden, toch de dood ten gevolge heeft, is de straf opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar.”

§ 5. Is de in § 1 bedoelde verminking op een minderjarige of een persoon die uit hoofde van zijn lichaams- of geestestoestand niet bij machte is om in zijn onderhoud te voorzien, uitgevoerd door zijn vader, moeder of andere bloedverwanten in de opgaande lijn, of door enige andere persoon die gezag heeft over de minderjarige of de onbekwame, of door een persoon die hen onder zijn bewaring heeft, of door een persoon die occasioneel of gewoonlijk samenwoont met het slachtoffer, dan wordt het minimum van de bij de §§ 1 tot 4 bepaalde straffen verdubbeld in geval van gevangenisstraf en met twee jaar verhoogd in geval van opsluiting.”

Artikel 10ter, 2° van het Wetboek van Strafvordering:

“Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan: ... 2° een van de misdrijven bepaald in de artikelen 371/1 tot 377 en 409, van hetzelfde Wetboek, indien het feit werd gepleegd op een minderjarige.”

Artikel 422 bis van het Strafwetboek, dat het niet-verlenen van bijstand aan een persoon in gevaar strafbaar stelt en betrekking heeft op elke persoon die het gevaar voor een jong meisje dat wordt bedreigd met genitale verminking, niet zou melden, bepaalt het volgende: “Met gevangenisstraf van acht dagen tot

een jaar en met geldboete [...] wordt gestraft hij die verzuimt hulp te verlenen of te verschaffen aan iemand die in groot gevaar verkeert, hetzij hij zelf diens toestand heeft vastgesteld, hetzij die toestand hem is beschreven door degenen die zijn hulp inroepen. [...] De straf bedoeld in het eerste lid wordt op twee jaar gebracht indien de persoon die in groot gevaar verkeert, minderjarig is.”

De commissaris-generaal dient u ervan op de hoogte te brengen dat het krachtens artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering zijn plicht is om, bij de uitoefening van zijn functie, bij de procureur des koningen elke inbreuk op artikel 409 en 422 bis van het Strafwetboek aan te geven.

Wat uw eigen genitale verminking betreft, wordt opgemerkt dat deze niet in vraag wordt gesteld. Deze beslissing is echter niet gebaseerd op de genitale verminking die u hebt ondergaan. Wat de afwezigheid van vrouwelijke genitale verminking bij uw dochter betreft, werden de medische documenten waaruit blijkt dat L.A.A. geen VGV heeft ondergaan in aanmerking genomen door het Commissariaat-generaal bij de erkenning van de vluchtelingenstatus aan L.A.A. Dit document versterkt namelijk de overtuiging van het Commissariaat-generaal dat uw dochter moeten worden beschermd.

Tenslotte heeft het loutere feit dat u de ouder bent van een dochter die als vluchteling werd erkend, geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft het u niet automatisch recht op de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan.

Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming.

Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon.

In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd ‘Kwalificatie (herschikking)’ de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

Het loutere feit dat uw dochter werd erkend als vluchteling opent geen recht tot erkenning van de vluchtelingenstatus in uw hoofde.

Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw gezinssituatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor asiel en migratie op het feit dat Mevrouw M.A.N., de ouder is van een minderjarig kind van wie de vluchtelingenstatus werd erkend.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen:

“Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

Preliminair merkt verzoekster op dat zij, ondanks het feit dat haar advocaat via een mail van 21 februari 2022 het administratief dossier heeft opgevraagd, tot op heden geen reactie hierop heeft ontvangen. Zij maakt aldus voorbehoud omdat zij het administratief dossier niet heeft kunnen inkijken.

Na een korte theoretische uiteenzetting, licht verzoekster toe als volgt:

“II.1.4 Verwerende partij hecht geen geloof aan de herkomst van verzoekende partij uit het dorp Marca–quod certe non.

Verwerende partij is bijzonder onredelijk te werk gegaan. Eerstens heeft zij absoluut geen rekening gehouden met het profiel van verzoekende partij. Verzoekende partij werd als vrouw heel erg afgeschermd en bleef thuis en werd bovendien bedreigd door al Shabab. Zij haalt geen tegenstrijdigheden aan maar stelt dat haar verklaringen ‘weinig doorleefd’ zouden zijn.

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij begrijpt niet wat hier ‘weinig doorleefd’ aan is? Hoe had zij dan over haar dag moeten vertellen opdat verwerende partij er wel geloof aan zou hebben gehecht? Dergelijke subjectieve redenering gaat dan ook niet op.

Verwerende partij verwijt verzoekende partij tevens niet op de hoogte te zijn van de droogtes, maar geeft anderzijds ook toe dat zij weldegelijk vertelde over de droogte van 2011:

[citaat bestreden beslissing]

De grootste droogte was in 2011, daar heeft verzoekende uitgebreid over verteld. Daarna volgden er verschillende droogtes, dit was geen uitzondering meer. Verzoekende partij heeft dan ook niet bijgehouden wanneer welke droogte voorviel en hoe erg die precies was. Verwerende partij zoekt werkelijk spijkers op laag water en legt haar uitgebreide kennis volledig naast zich neer.

ZO geeft verwerende partij zelf aan dat verzoekende partij weldegelijk een uitgebreide kennis heeft omtrent de omliggende dorpen, clans, haar eigen leefomgeving,... maar stelt haar ‘humanitaire en politieke’ kennis in vraag – quod certe non:

[citaat bestreden beslissing]

Verwerende partij geeft schoorvoetend toe dat verzoekende partij aldus weldegelijk een uitgebreide kennis heeft over haar leefomgeving, zaken die zij zelf meemaakte, maar verwijt haar onvoldoende politieke kennis te hebben. Dit hoeft niet te verbazen, gezien verzoekende partij – zeker als vrouw) niet geacht werd zich bezig te houden met politiek. Zoals zij verklaarde tijdens het gehoor bleef zij voornamelijk thuis, zorgde zij voor haar kind en deed het huishouden. Zij werd niet op de hoogte gehouden van alle politieke gebeurtenissen noch had zij toegang tot internet, sociale media, TV,... om alles op de voet te volgen. Dat verwijt is dan ook bijzonder onredelijk en toont aan dat verwerende partij op geen enkel ogenblik rekening heeft gehouden met het profiel van verzoekende partij.

Wat zij zelf meemaakte nadat Al Shabab aan de macht kwam – wat zij tevens ook correct kon situeren in de tijd, heeft zij verteld tijdens het gehoor en wordt niet betwist door verwerende partij:

[citaat bestreden beslissing]

Verwerende partij hervalt aldus andermaal in haar boutade van “weinig doorleefde verklaringen” om het relaas van verzoekende partij in twijfel te trekken...

Dergelijke redenering tart werkelijk alle verbeelding. Verwerende partij lijkt niet te beseffen dat zij met mensenlevens aan het spelen is! Wat verstaat zij dan onder ‘doorleefde verklaringen’?! Blijkbaar is een correcte kennis niet meer voldoende, verzoekende partij moet er een toneeltje bij uitvoeren opdat het geloofwaardig zou zijn? Men moet een beetje ernstig blijven. Van een jonge vrouw die altijd thuis bleef en opgroeide in een compleet andere cultuur dan de Westerse cultuur, droogtes meemaakte, de terreur van Al Shabab onderging, nooit enige scholing genoot, mishandelingen onderging van haar echtgenoot, verloor... kan bezwaarlijk een uitgebreidere kennis verwacht worden dan hetgeen zij uiteenzette tijdens het gehoor.

Verwerende partij neemt een lijstje van allerlei incidenten in de regio van verzoekende partij bij de hand en verwacht dat verzoekende partij ze allemaal kan opsommen. Dit is niet ernstig. Verzoekende partij leefde in zeer onveilige omstandigheden en werd dagelijks geconfronteerd met de terreur van AL Shabab. Het is echter niet zo dat zij alle incidenten bij hield. Het is niet ernstig te verwachten dat zij een hele resem van incidenten kan opnoemen.

Verwerende partij heeft een tunnelvisie. Zij heeft zich op een aspect gefocust en legt de zeer uitgebreide kennis van verzoekende partij volledig naast zich neer.

II.1.5. Het verifiëren van iemands Somalische nationaliteit vereist een uitgebreide en doorgedreven herkomstcheck. Hierbij mogen de vragen geenszins eenzijdig zijn. Evenmin kan van de asielzoeker een encyclopedische kennis worden verwacht van zijn omgeving en clans.

Professor ABBINK, antropoloog en professor aan het Afrika Centrum van de Universiteit te Leiden, stelde reeds aan het UNHCR in een advies dat veel Somali's gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes uit

hun omgeving kennen, en dat van hen evenmin verwacht kan worden dat zij de clanverdelingen onmogelijk allemaal van buiten kunnen kennen:

"In concreto werd aan Professor Abbink gevraagd of hij in de vier hem voorgelegde dossiers kon nagaan: 1) of de vragen die tijdens de gehoren werden gesteld pertinent zijn en of de gegeven antwoorden correct geëvalueerd worden?

2) welke mogelijke andere vragen zouden moeten worden gesteld?

3) of er een specifieke expertise nodig is om op correcte wijze de antwoorden te evalueren?

In zijn antwoord van 13 februari 2008 kwam Professor Abbink tot de conclusie, in tegenstelling tot de conclusies van het CGVS, dat "het geen twijfel lijdt dat deze vier asielzoekers voor hun aankomst in België in Zuid-Somalië woonden." Ook al werd het dossier van mevrouw Y. niet voorgelegd aan Professor Abbink, dienen zijn bevindingen toch in overweging te worden genomen aangezien het de algemene manier van vraagstelling door het CGVS in Somalische dossiers betreft.

"In alle vier de gevallen wordt in de verhoren zeer veel doorgevraagd over de clan-structuur en de geografische details van de stad of plaats of regio waarin de vluchtelingen verbleven. De assumptie hier schijnt dat deze vluchtelingen allen met een uitgewerkte clanfamiliekaart van het Somalische volk in hun hoofd rondlopen.

M.a.w. er wordt, op onredelijke wijze, veel te veel kennis verondersteld van de vele gradaties, de segmentaties en de subgroepen van de Somalische clans, die 90% van de Somali's helemaal niet heeft. Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend, (...). Ook niet vergeten moet worden dat een aantal van hen al lang in België zijn en zich verwijderd hebben van het clan-denken, en ten tweede dat Somalië in chaos is en clan-affiliaties daar van wisselend belang zijn. Dus antwoord op vraag 1: het steeds maar doorvragen over clanverdelingen e.d. is niet erg pertinent: er wordt té veel aandacht aan besteed.

(...)" En verder: "In het geval van plaatsnamen, dorpsnamen, winkels, overheidsgebouwen, etc. moet men er ook rekening mee houden dat vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven en de vele kleine dorpjes – (...) – niet (kunnen) kennen."

Hierbij wordt dus niet gesteld dat het vragen van dorpen en clans geen deel uitmaakt van een herkomstcheck, integendeel.

Wel wordt opgeroepen tot enig relativeringsvermogen bij de analyse ervan.

Rekening houdend met het profiel van verzoekende partij blijkt dat haar kennis over haar dorp, gebeurtenissen, omgeving, clan,... weldegelijk bijzonder uitgebreid is

Het is onbegrijpelijk hoe verwerende partij alle kennis van verzoekende partij zomaar meent naast zich te kunnen leggen en geen geloof hecht aan haar regio van herkomst. Verwerende partij is klaarblijkelijk erg onredelijk en onzorgvuldig te werk gegaan bij de beoordeling van het dossier van verzoekende partij.

Verwerende partij heeft zich enkel gefocust op de vragen waarop verzoekende partij niet kon antwoorden en legt het grootste deel van het gehoor – en de vragen waarop verzoekende partij moeiteloos kon antwoorden – naast zich neer. Dit is niet serieus.

Daarnaast merkt verzoekende partij op dat haar dochtertje wel erkend werd als vluchteling en verwerende partij aldus heeft aangenomen dat zij weldegelijk van Somalië afkomstig zijn en er niet kunnen terugkeren omwille van het gevaar voor besnijdenis.

De informatie die verzoekende partij heeft gegeven tijdens haar gehoor toont ontegensprekelijk aan dat zij weldegelijk van Somalië, Merca afkomstig is.

II.1.6. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.1.7. Ook haar persoonlijke vrees en actuele problemen heeft verzoekende partij uitgebreid uiteengezet. Verwerende partij rept hier met geen woord over. Nochtans heeft verzoekende partij haar problemen en haar vrees duidelijk kenbaar gemaakt.

II.1.8. De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan de herkomst van verzoekende partij. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas en een uitgebreide kennis van haar leefomgeving en afkomst.

II.1.9. De thans bestreden beslissing is niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van

verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

II. 1.10. Verzoekende partij is wel degelijk afkomstig van Somalië en heeft daar steeds gewoond.

II. 1.11. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen.”

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Waar verzoekster vooreerst opmerkt dat zij het administratief dossier niet tijdig heeft kunnen inkijken, merkt de Raad op dat verzoekster overeenkomstig de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur een recht op inzage heeft. Dit betreft een passieve openbaarheid op verzoek gezien dit inzagerecht enkel geschiedt op aanvraag. Verzoekster en haar advocaat mochten tevens, conform artikel 32 van de Grondwet, het administratief dossier inkijken op de zetel van het Commissariaat-generaal en kennis nemen van de inhoud teneinde de verdediging te organiseren. De Raad benadrukt in dit verband dat verzoekster echter zelf de verantwoordelijkheid draagt voor de organisatie van haar verdediging en het haar toekomt om op diligente en alerte wijze haar verdediging te laten waarnemen door een advocaat van haar keuze en tijdig de nodige stappen te ondernemen teneinde inzage van het administratief dossier op de zetel van het Commissariaat-generaal te bekomen. De Raad stelt vast dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeksters advocaat op 21 februari 2022 een mail heeft gestuurd teneinde een kopie van het administratief dossier te verkrijgen en dat het Commissariaat-generaal op 28 februari 2022 wel degelijk een kopie van het administratief dossier heeft overgemaakt aan de advocaat. Verzoeksters beroep werd daarenboven ingediend op 4 maart 2022, zodat de Raad van oordeel is dat van de advocaat, indien hij constateerde dat hij nog geen kopie van het administratief dossier per mail had ontvangen, redelijkerwijze kon worden verwacht dat hij een diligente houding aannam en het dossier ging inkijken op het Commissariaat-generaal. Uit het administratief dossier blijkt niet dat verzoekster of haar advocaat gebruik hebben gemaakt van hun inzagerecht. De Raad merkt daarnaast op dat het recht om toegang te verkrijgen tot het administratief dossier niet raakt aan de wettigheid van de bestreden beslissing zelf, doch betrekking heeft op de mogelijkheid om middelen aan te voeren bij de Raad. Verzoekster en haar advocaat konden overeenkomstig artikel 39/61 van de Vreemdelingenwet tevens gebruik maken van hun inzagerecht bij de Raad en hadden aldus de mogelijkheid ter griffie inzage te nemen van het administratief dossier.

De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoekster de ingeroepen vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt immers vast dat verzoekster met haar betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Zij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan verzoeksters identiteit en regio van herkomst, volhardt dat zij wel over een toereikende kennis bezit van haar regio, rekening houdende met haar profiel en minimaliseert de bevindingen van de commissaris-generaal. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal bijgetreden dat verzoeksters verklaringen over (i) haar dagelijkse leven in haar dorp, (ii) de droogteperiodes en (iii) ziekte-uitbraken in haar regio, (iv) het dagelijkse leven onder de controle van Al-Shabaab, (v) haar eigen clan en (vi) de clans in haar regio vaag, ondoorleefd en lacunair overkomen. Dit ondergraaft de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen over haar voorgehouden verblijf in haar vermeende regio van herkomst, het dorp Jilib-Merka in het district Merka in de provincie Lower Shabelle in Somalië, tot aan haar vertrek uit Somalië.

Verzoekster tracht in haar verzoekschrift de vaststellingen in de bestreden beslissing over haar lacunaire kennis en vage verklaringen te minimaliseren door te verwijzen naar haar profiel. Zij was een jonge vrouw zonder scholing die afgeschermd werd, thuisbleef en opgroeide in een andere cultuur. Zij heeft droogtes meegemaakt en onderging de terreur en bedreigingen van Al-Shabaab, alsook mishandelingen van haar echtgenoot. Zij werd voorts niet geacht om zich bezig te houden met de politiek en had geen toegang tot mediakanalen om dit op te volgen.

De Raad merkt op dat ook van een persoon met verzoeksters profiel redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar beweerd herkomstregio. De Raad benadrukt dat een gebrek aan scholing niet inhoudt dat verzoeksters inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoekster zouden verhinderen haar directe omgeving en leefwereld te omschrijven. Het feit dat verzoekster voornamelijk thuisbleef, biedt voorts geen afdoende verklaring voor het ontbreken van een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van haar directe leefomgeving, temeer daar de in de bestreden beslissing vastgestelde lacunes voornamelijk betrekking hebben op haar eigen leefwereld en dit dus kennis betreft die in haar dagelijkse leven kan worden opgemerkt. De Raad wijst er nog op dat de bestreden beslissing terecht oordeelde dat verzoekster ondoorleefde verklaringen aflegde over haar dagelijkse bezigheden (zie *infra*), wat afbreuk doet aan de verklaringen van verzoekster over haar profiel en levensomstandigheden. Hoe dan ook stelt de Raad vast dat verzoekster verklaarde dat zij tot haar vijftiende naar de koranschool ging (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk , p. 8), dat zij soms bezoek kreeg van haar grootmoeder en oom uit Merka (*Ibid.*, p. 9), dat haar echtgenoot soms naar Merka ging om goederen te halen (*Ibid.*, p. 14) en dat haar moeder naar de radio luisterde (*Ibid.*, p. 14). Verzoekster toont dan ook niet *in concreto* aan dat zij dermate afgezonderd leefde dat van haar geen voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van haar directe leefomgeving kan worden verwacht. Ten slotte stelt de Raad vast dat verzoekster met de verwijzing naar de bedreigingen door Al-Shabaab en de mishandelingen van haar echtgenoot niet aantoonde dat zij hierdoor niet in staat zou zijn om haar eigen leefwereld en directe leefomgeving op een doorleefde en geloofwaardige wijze toe te lichten. Zij heeft tijdens haar persoonlijk onderhoud overigens nooit vermeld dat zij door haar echtgenoot werd mishandeld. Zodoende betreft het een blote bewering, waarvoor zij bovendien geen verklaring biedt waarom zij dit thans pas ter kennis brengt. Verzoekster toont met de loutere verwijzing naar haar levensomstandigheden en problemen voor haar vertrek van herkomst dan ook niet aan dat zij niet in staat zou zijn geweest om tijdens het persoonlijk onderhoud haar verblijf in haar regio van herkomst op een gedetailleerde, correcte en doorleefde wijze toe te lichten en haar bekendheid aan te tonen met haar regio van herkomst. De Raad is dan ook van oordeel dat verzoeksters profiel, dat overigens slechts steunt op de door haar afgelegde verklaringen, niet overtuigt als verschoningsgrond voor haar lacunaire kennis en ondoorleefde verklaringen.

Verzoekster voert nog aan dat de motivering in de bestreden beslissing, dat haar verklaringen over haar dagelijkse bezigheden vaag en ondoorleefd zijn, een subjectieve redenering betreft en het niet duidelijk is wat er ondoorleefd aan haar verklaringen is. De Raad is van oordeel dat verzoekster deze stelling op algemene wijze poneert, doch er niet in slaagt om de vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt *in concreto* te weerleggen of in een ander daglicht te stellen. Na lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat verzoeksters verklaringen over haar dagelijkse bezigheden in haar vermeende herkomstregio te vaag en ondoorleefd zijn om aan te tonen dat zij werkelijk in deze regio heeft verbleven tot aan haar vertrek naar België.

Verzoekster kan verder niet gevolgd worden waar zij stelt dat zij uitgebreid heeft verteld over de droogte van 2011. Zij verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud immers louter dat er inflatie was en de prijs van bepaalde levensmiddelen omhoog ging in haar dorp doordat er ergens anders een droogte was in 2011. Zij stelde uitdrukkelijk dat er in haar regio geen droogte was (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 16). De Raad stelt vast dat deze verklaringen niet in overeenstemming zijn met de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 6, nrs. 1-2). Hieruit blijkt dat de droogte in 2011 hard toesloeg in heel Zuid- en Centraal Somalië en ook in verzoeksters regio van herkomst, het district Merka. De situatie en de voedselschaarste was zo erg in Somalië en in verzoeksters regio dat dit werd beschouwd als een humanitaire ramp. Waar verzoekster verder in haar verzoekschrift poneert dat er na 2011 nog verschillende droogtes volgden in haar regio en zij niet bijhield wanneer welke droogtes voorvielen en hoe ernstig deze waren, stelt de Raad vast dat dit andermaal klemt met haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud.

Verzoekster verklaarde immers dat er de laatste jaren voor haar vertrek uit haar regio geen droogtes plaatsvonden en dat het "*normaal*" was. Zij verklaarde uitdrukkelijk dat zij niet gehoord had van een periode van droogte in haar district Merka in 2017 (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 16), hoewel uit de beschikbare landeninformatie (Landeninformatie, stuk 6, nrs. 3-5) blijkt dat Somalië en verzoeksters district Merka in de periode 2016-2017 hard werd getroffen door een droogte die leidde tot voedselschaarste en ontheemding. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoekster, in tegenstelling tot hetgeen zij beweert, in het geheel niet op de hoogte lijkt te zijn van de droogtes in het district Merka, hetgeen niet aannemelijk is en erop duidt dat zij deze periodes van extreme droogte in haar beweerd regio van herkomst niet daadwerkelijk heeft meegemaakt.

Waar verzoekster aanvoert dat zij tijdens het persoonlijk onderhoud verteld heeft over wat zij meemaakte nadat Al-Shabaab aan de macht kwam en deze machtsovername correct kon situeren, gaat zij er echter aan voorbij dat de bestreden beslissing terecht motiveerde dat verzoeksters verklaringen met betrekking tot haar dagelijkse leven onder het bewind van Al-Shabaab te vaag en ondoorleefd zijn. Verzoekster voert geen concrete of dienstige argumenten aan die afbreuk kunnen doen aan deze vaststellingen. Zij beperkt zich immers tot het geven van louter algemene kritiek, waarmee zij echter de motivering in de bestreden beslissing niet *in concreto* kan weerleggen of in een ander daglicht stellen. In zoverre verzoekster verwijst naar haar profiel en het feit dat zij niet geacht werd zich bezig te houden met politiek, stelt de Raad vast dat hierboven reeds werd geoordeeld dat verzoeksters voorgehouden profiel niet volstaat ter verschoning van haar lacunaire kennis over haar directe leefomgeving. De Raad benadrukt dat de machtsovername door Al-Shabaab in haar dorp deel uitmaakt van verzoeksters persoonlijke en onmiddellijke leefwereld en aldus zonder voorafgaande kennis kan worden ervaren. Er kan van verzoekster dus wel degelijk worden verwacht dat zij in staat is om de veranderingen in haar dagelijkse leefwereld na de komst van Al-Shabaab naar haar dorp toe te lichten aan de hand van doorleefde verklaringen en persoonlijke ervaringen. De vaststelling dat verzoekster hiertoe niet in staat bleek te zijn is niet aannemelijk en doet afbreuk aan haar voorgehouden verblijf in een dorp onder het bewind van Al-Shabaab tot aan haar vertrek uit Somalië.

Waar verzoekster nog stelt dat niet van haar kan worden verwacht dat zij een hele resem van incidenten die in haar herkomstregio plaatsvinden kan opnoemen, merkt de Raad op dat dit verweer gebaseerd lijkt op een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. In de bestreden beslissing wordt immers op geen enkel moment aangehaald dat verzoeksters kennis van incidenten in haar regio van herkomst lacunair of te beperkt zou zijn. Verzoeksters verweer op dit punt is dan ook niet van die aard om de beoordeling in de bestreden beslissing te weerleggen of in een ander daglicht te stellen.

In zoverre verzoekster de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent haar lacunaire clankennis tracht te weerleggen door aan te voeren dat van haar geen encyclopedische kennis kan worden verwacht van de clans, wijst de Raad erop dat, zelfs als niet verwacht kan worden en evenmin wordt vermoed dat elke Somalische asielzoeker een encyclopedische kennis bezit van alle Somalische clanstructuren en clanindelingen tot in de uiterste vertakkingen, dan kan wel verwacht worden dat een Somali bekend is met de eigen clanstructuur, hetgeen tevens in het door verzoekster aangebracht citaat van Prof. Abbink wordt gesteld: *“Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend”*. Aldus kan slechts worden vastgesteld dat de eigen clankennis van verzoekster een belangrijk element uitmaakt van de identiteit en verzoeksters verklaringen op dit punt te beperkt zijn om haar voorgehouden verblijf in haar beweerde regio van herkomst aan te tonen. De commissaris-generaal heeft tevens terecht vastgesteld dat verzoeksters kennis van clans in haar regio van herkomst lacunair is, dit terwijl clanafkomst een zeer belangrijke rol speelt in vrijwel alle aspecten van het maatschappelijk leven. Dergelijke vaststellingen ondergraven dan ook verder de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen over haar voorgehouden verblijf in haar vermeende regio van herkomst tot aan haar vertrek uit Somalië.

Verzoekster kan niet gevolgd worden waar zij nog stelt dat de vaststellingen in de bestreden beslissing betrekking hebben op *“kleine onbenullige verklaringen”*, nu deze peilen naar kennis over eenvoudige, direct waarneembare en essentiële zaken zoals die verwacht kan worden van iemand die beweert haar hele leven in haar herkomstregio te hebben verbleven. Ook met het louter volharden dat zij wel degelijk een uitgebreide kennis heeft over haar regio van herkomst en meent dat hier onvoldoende rekening mee werd gehouden, kan verzoekster geen afbreuk doen aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing die op zich volstaan om te besluiten dat zij haar voorgehouden verblijf in haar vermeende herkomstregio tot aan haar vertrek uit Somalië niet aannemelijk maakt. De Raad wijst er hierbij op dat de commissaris-generaal en, in beroep, de Raad over een discretionaire bevoegdheid beschikken om te oordelen of de geleverde kennis voldoende is om inzake de beweerde herkomst het voordeel van de twijfel toe te kennen.

In casu blijkt uit de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing en het bovenstaande dat verzoeksters bekendheid met haar beweerde regio van herkomst onvoldoende is om aannemelijk te achten zij er steeds heeft verbleven tot aan haar vertrek uit Somalië.

Volgende motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“In casu wordt vastgesteld dat u geen zicht biedt op waar u de laatste jaren voor uw komst naar België hebt verbleven en wat uw verblijfs- en levensomstandigheden op die plaats(en) waren.

In de eerste plaats valt het op dat uw verklaringen over uw dagelijks leven in Merca zeer weinig doorleefd zijn. Zo stelt u als antwoord op de vraag wat u van 's ochtends tot s' avonds zoal deed, dat u eerst anjela en thee maakte, daarna het servies waste en dan uw dochter waste (zie CGVS, p. 8). Gevraagd wat u daarna nog deed, voegt u hieraan toe dat u 's middags sliep en 's avonds mofo kookte. Vervolgens gevraagd of u nog iets anders deed, herhaalt u dat u enkel huishoudelijk werk deed (ibid.). Ook is het opvallend dat wanneer u wordt gevraagd hoe u vroeger van uw huis naar de Koranschool ging, u hier slechts zeer beknopt op antwoordt dat u slechts vijf minuten moest wandelen (zie CGVS, p. 13). Hierna nog driemaal gevraagd de weg te beschrijven, komt u niet verder dan te verklaren dat u via de markt wandelde (ibid.). Het is vreemd en ongeloofwaardig dat u niet uitgebreider, doorleefder en met meer detail kan vertellen over uw eigen dagelijkse bezigheden.

Naast het gebrek aan detail en doorleefdheid in uw verklaringen over uw dagelijks leven in Jilib-Marka, blijkt uit uw verklaringen ook dat het u aan de nodige kennis ontbeert om te kunnen concluderen dat u tot aan uw beweerde vertrek in 2020 in het dorp hebt gewoond. U hebt weliswaar een redelijke kennis van enkele dorpen in de buurt van Jilib-Marka en u kan ook enkele plaatsen noemen in uw dorp, maar uw kennis over de humanitaire en politieke situatie in uw regio is te beperkt om te concluderen dat u er recent hebt verbleven.

Zo wordt ten eerste opgemerkt dat u niet op de hoogte bent van de belangrijke periodes van droogte en honger die uw regio de voorbije tien jaar hebben geteisterd. Gevraagd of er periodes waren waarin de voedselprijzen stegen, verwijst u namelijk enkel naar de droogte van 2011 (zie CGVS, p. 16). Gevraagd hoe u die droogte ervaarde, komt u niet verder dan te stellen dat er bij jullie geen sprake van droogte was, enkel van inflatie. Gevraagd of er later nog droogtes zijn geweest, stelt u dat alles normaal was (ibid.). Wanneer u geconfronteerd wordt met het feit dat er volgens onze informatie nochtans een erge droogte plaatsvond in 2017 in district Merka, stelt u enkel dat u er niets van hebt gehoord (ibid.).

Uit de aan uw dossier toegevoegde landeninformatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat uw regio de voorbije tien jaar meermaals geteisterd werd door bijzonder ernstige periodes van droogte. Zo deed zich in 2011 een zeer ernstige periode van droogte voor in heel Somalië, die met name uw provincie, Lower Shabelle, bijzonder hard trof. Oogsten mislukten, de voedselprijzen stegen, waterbronnen droogden op en er waren uitbraken van ziektes zoals cholera, malaria en mazelen. Grote delen van de bevolking in uw regio raakte ernstig ondervoed en in juli 2011 werd in uw provincie officieel de hongersnood uitgeroepen. Als gevolg van deze droogte en de daaropvolgende hongersnood trokken duizenden mensen weg uit uw provincie. Ook in 2016 en 2017 werd uw regio opnieuw bijzonder hard getroffen door een ernstige droogte, die opnieuw resulteerde in ernstige voedselschaarste en vluchtelingenstromen. Het feit dat u niet op een meer doorleefde en gedetailleerde manier kan vertellen hoe u de droogte van 2011 hebt ervaren dat u zelfs totaal onwetend blijkt over de droogte van 2016, ondermijnt dus verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u uw hele leven tot aan uw vertrek in 2020 in Jilib-Marka hebt gewoond.

Ook blijken uw verklaringen over de cholera-uitbraken die Somalië de laatste jaren teisterden, ontoereikend. Gevraagd of er periodes waren waarin veel mensen ziek werden, stelt u namelijk van niet. Er vond volgens onze informatie echter in 2017 nog een grote cholera uitbraak plaats in Somalië, onder andere in Merca, waar toen extra cholera centra werden opgericht om zieken op te vangen. Dat u hiervan niets zou gemerkt hebben, doet vermoeden dat u niet effectief in Jilib-Marka woonde tijdens deze uitbraak.

Bovendien zijn ook uw verklaringen over het dagelijks leven onder Al-Shabaab weinig doorleefd en gedetailleerd. Gevraagd wanneer Al-Shabaab de macht nam, kunt u weliswaar stellen dat zij in 2008 de macht namen in uw regio maar als dan wordt gevraagd wat er nadien veranderde, stelt u enkel dat u thuis bleef (zie CGVS, p. 14). Twee maal gevraagd wat er voor u of uw familie veranderde, stelt u dat u stopte met de Koranschool maar dat er verder niets veranderde (ibid.). Gevraagd of uw familieleden problemen kregen met hun winkel, antwoordt u dat ze jaarlijks Vitri moesten betalen.

Opvallend is dat u er vervolgens niet in slaagt enige verduidelijking te geven over de belasting die uw familie moest betalen voor hun winkel. U komt niet verder dan te stellen dat iemand die twee zakken mais heeft, een zak moest afgeven (zie CGVS, p. 14-15). Er kan echter verwacht worden dat u hier wat meer uitleg over kan geven, vermits de winkel van uw man jullie bron van inkomsten vormde. Er kan redelijkerwijze ook worden verwacht dat u meer doorleefde en gedetailleerde verklaringen kan afleggen over de komst van Al-Shabaab naar uw dorp en hoe hun komst en hun nieuwe wetten een invloed hadden op uw persoonlijke leven.

Ook valt het op dat uw clankennis zich beperkt tot de subdivisies van uw clan Rer Hamar, en het benoemen van de andere naam van uw clan, namelijk Benadiri. Gevraagd wat uw clan typeert, vermeldt u de typische koekjes Macmacaan en de jaarlijkse traditie Shir Istafiro (zie CGVS, p. 5-6). Gevraagd wat dit laatste is, zegt u dat er geiten geslacht worden en dat mensen nieuwe kledij dragen. Herhaaldelijk gevraagd wat er gevierd wordt en wanneer deze viering plaatsvindt, blijft u herhalen dat het jaarlijks is wanneer er wind is (ibid.). Gevraagd in welk seizoen dit dan valt, herhaalt u dat het de periode is wanneer er wind komt (ibid.). U slaagt er dus niet in te verklaren wat Shir Istafiro juist is, waarom en wanneer het gevierd wordt, terwijl u deze traditie wel aanhaalt als zeer typerend voor uw eigen clan. Wanneer daarna gevraagd waar uw clan zoal woont, stelt u dat zij overal in Somalië wonen (zie CGVS, p. 6). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, wonen de Benadiri echter voornamelijk aan de Zuidkust van Somalië, tussen Warsheikh en Kismayo. De term Benadiri verwijst bovendien naar inwoners van de havens. Er kan echter wel verwacht worden dat u wat meer uitleg kan geven over de leden en de tradities van uw eigen clan. Dat u dit niet kan, versterkt de twijfels dat u als lid van de Rer Hamar clan tot begin 2020 in Jilib-Marka woonde.

Wat betreft uw kennis over andere clans in de regio, vallen er ook enkele lacunes op in uw verklaringen. Gevraagd of er een clan genaamd Gendershe bestaat, zegt u dat dit enkel de naam van een dorpje is (zie CGVS, p. 17). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, is Gendershe echter ook een minderheidsclan gerelateerd aan de Sheikhaal, en wonen de leden van deze clan in het dorp Gendershe, het dichtstbijzijnde buurdorp van Jilib-Marka. Dat u wel het dorp kent maar niet de clan, is echter opmerkelijk. Daarenboven valt het op dat u kan zeggen welke de meerderheidsclan is in uw regio, namelijk de Bimaal, maar dat u geen duiding kan geven over hun houding tegenover Al-Shabaab. Wanneer hiernaar gevraagd, stelt u zeer algemeen dat niemand tegen hen [AlShabaab] kan ingaan omdat ze die persoon dan zouden vermoorden (zie CGVS, p. 17). Uit onze informatie blijkt nochtans dat de Bimaal tot 2016 samenwerkten met Al-Shabaab. Daarna veranderde hun houding en stonden ze openlijk aan de kant van de overheid, met als gevolg dat Al-Shabaab aanvallen uitvoerde op dorpen in het district Merca. Aangezien u verklaart dat deze clan één van de meerderheidsclans was in Merca, is het vreemd dat u niet zou weten dat hun alliantie in de laatste jaren voor uw vertrek verschoof van Al-Shabaab naar de overheid. Uw beperkte kennis over de clans in uw regio, trekt uw ervaringen als inwoner van Jilib-Marka dan ook verder in twijfel.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het dorp Jilib-Marka gelegen in het district Merca in de provincie Lower Shabelle.”

De uiteenzetting in het verzoekschrift dat de asielmotieven van verzoekster niet werden beoordeeld, is niet relevant, gezien uit bovenstaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij tot aan haar vertrek naar België in het dorp Jilib-Marka, in het district Merca, in de provincie Lower Shabelle in Somalië heeft verbleven. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan en de aanleiding zouden hebben gevormd tot verzoeksters vlucht uit haar land van herkomst.

Waar verzoekster nog een vrees voor haar zoon M. heeft ingeroepen bij een terugkeer naar Somalië, heeft de bestreden beslissing terecht geoordeeld dat: “Wat betreft de vrees tot rekrutering van uw zoon M.A.A., dient te worden opgemerkt dat uw zoon werd geboren op 3 november 2020 en dus nog ver van de gebruikelijke leeftijd is waarop jongens gerekruteerd worden door Al-Shabaab, die het gemunt hebben op jongens van de leeftijd van 12 tot 16 jaar. Deze vrees is bijgevolg nog niet aan de orde en hypothetisch. Bovendien ondermijnen uw ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot uw regio van recente herkomst deze eventuele toekomstige vrees nog meer, vermits u niet heeft aangetoond werkelijk recent uit een gebied afkomstig te zijn waarover Al-Shabaab de controle heeft. Er wordt verder niet getwijfeld aan het feit dat M.A.A. werkelijk uw zoon is, wat ook werd aangetoond door middel van de geboorteakte die u neerlegt.”

Waar verzoekster benadrukt dat haar dochter wel erkend werd als vluchteling en de commissaris-generaal aldus heeft aangenomen dat zij weldegelijk afkomstig zijn van Somalië en er niet kunnen terugkeren uit vrees voor besnijdenis, merkt de Raad op dat dit gegeven geen bewijs vormt van verzoeksters verblijf in het dorp Jilib-Marka in het district Merca in de provincie Lower Shabelle in Somalië, noch dat verzoekster bij een terugkeer naar Somalië een gegronde vrees voor vervolging zou lopen die verband houdt met het risico op VGV van haar dochter. Verzoekster heeft zulke vrees op geen enkel moment aangehaald en de Raad merkt op dat, indien verzoekster dergelijke vrees koestert, het aan haar toekomt om, gelet op de op haar schouders rustende medewerkingsplicht en bewijslast, de instanties een waarheidsgetrouw en

gedetailleerd beeld te geven van haar verblijfplaatsen en levensomstandigheden voor haar komst naar België, *quod non*. De bestreden beslissing oordeelde wat de erkenning betreft van verzoeksters dochter als vluchteling op pertinente en correcte wijze dat:

“In verband met uw minderjarige dochter L.A.A., waarvan u verklaart dat ze geboren is op 01.08.2016 in Somalië, hebt u, wat haar betreft, een vrees voor VGV in geval van terugkeer naar Somalië aangehaald. Hoewel geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde recente herkomst uit Jilib-Marka heb ik, rekening houdend met het algemeen hoge VGV-prevalentiepercentage in heel Somalië (98%), het over het algemeen ontbreken van bescherming, het feit dat u zelf VGV ondergaan hebt, en het beginsel van het hoger belang van het kind zoals bepaald in artikel 51/7, §4 van de Vreemdelingenwet, besloten haar de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen omdat er, wat haar betreft, een risico op VGV bestaat.”

“Tenslotte heeft het loutere feit dat u de ouder bent van een dochter die als vluchteling werd erkend, geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft het u niet automatisch recht op de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan.

Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming.

Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon.

In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd ‘Kwalificatie (herschikking)’ de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

Het loutere feit dat uw dochter werd erkend als vluchteling opent geen recht tot erkenning van de vluchtelingenstatus in uw hoofde.

Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw gezinssituatie.”

De door verzoekster neergelegde documenten zijn niet van die aard om de motivering in de bestreden beslissing te weerleggen of in een ander daglicht te stellen. Waar verzoekster nog een attest neerlegt waaruit blijkt dat zij een vrouwelijke genitale verminking (VGV) heeft ondergaan (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5, nr. 2), wijst de Raad erop dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster noch bij aanvang van de procedure, noch tijdens de persoonlijke onderhouden, noch thans in haar verzoekschrift enige vrees voor vervolging omwille van haar eigen VGV in haar land van herkomst heeft aangebracht. Indien zij dergelijke vrees koesterde, mocht van haar weldegelijk verwacht worden dit te vermelden. Van een verzoekster om internationale bescherming mag immers redelijkerwijze verwacht worden dat zij de instanties belast met het onderzoek naar het verzoek om internationale bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoekster heeft de verplichting om haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar verzoek om internationale bescherming en het is aan haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instanties kunnen beslissen over dit verzoek.

Aan het feit dat verzoekster zich wendt tot de autoriteiten in België teneinde er een status van internationale bescherming te bekomen is voorts inherent het vertrouwen verbonden in de autoriteiten waaraan zij de bescherming vraagt. Verder geschiedt de behandeling en het onderzoek van een verzoek om internationale bescherming in vertrouwen. De Raad merkt bovendien andermaal op dat, indien verzoekster meent nood te hebben aan internationale bescherming omwille van haar VGV, het aan haar toekomt om, gelet op de op haar schouders rustende medewerkingsplicht en bewijslast, de instanties een waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld te geven van haar verblijfplaatsen en levensomstandigheden voor haar komst naar België, *quod non*.

Verzoekster maakt op generlei wijze aannemelijk dat of onder welke omstandigheden zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst het slachtoffer zou worden van VGV. Evenmin duidt zij concreet aan wie er daarbij druk op haar zou (kunnen) leggen. Derhalve zijn er *in casu* goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst niet opnieuw het slachtoffer zou worden van VGV.

De door verzoekster neergelegde medische attesten in hoofde van haar dochter L. (*Ibid.*, nrs. 3 en 6) bewijzen dan weer slechts dat haar dochter niet besneden is, hetgeen in onderhavige beslissing niet wordt betwist, doch geen afbreuk doet aan de bovenstaande vaststellingen met betrekking tot verzoeksters nood aan internationale bescherming.

De neergelegde geboorteakte (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5, nr. 1) bevestigt louter dat verzoekster in België is bevallen van een zoon M., hetgeen zoals tevens blijkt uit de motivering in de bestreden beslissing niet in twijfel wordt getrokken. Het neergelegde attest van immatriculatie (*Ibid.*, nr. 4) en het attest van het CAW waaruit blijkt dat verzoekster het programma "*Mind-spring*" heeft gevolgd in het opvangcentrum waar zij verblijft (*Ibid.*, nr. 5) hebben enkel betrekking op verzoeksters verblijf in België en zijn dus niet relevant bij de beoordeling van onderhavig verzoek.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoekster de beweerde recente herkomst uit het dorp Jilib-Marka, in het district Merka, in de provincie Lower Shabelle in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoekster op dit punt uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juni tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP